

SZAKDOLGOZAT TARTALMI KIVONATA

Intellektuális képességzavarral élő emberek nevelése a zsidó társadalomban

Höflinger Andrea

Gyógypedagógia, Alapképzés, Levelező

Gyógypedagógiai Tanszék, Neveléstudományi Intézet

Belső témavezető: Tóth-Szerecz Ágnes tanársegéd, Gyógypedagógiai Tanszék

A fogyatékos személyek nevelésének, iskoláztatásának témájában alkotott irodalmakban megfigyelhető, a kultúrtörténeti kontextusba helyezés, valamint a határtudományok irányába való nyitottság. Vallási vonatkozásban olvashatunk az adott vallásban jártas szakemberek műveiben arról, hogy a különböző megközelítések hogyan értelmezik, és hogyan viszonyulnak a fogyatékosághoz. Dolgozatom célja vallástörténeti szempontból, pontosabban a zsidó vallás nézetének mentén a fogyatékos személyek életének, a fogyatékoságtörténetnek, illetve a nevelés és gyógypedagógia történetének bemutatása. Munkám típusa szakirodalmi összefoglaló, melynek keretein belül törekedtem a releváns irodalmak, empirikus tapasztalások bemutatására. Olyan tudományos írásokat fűztem össze, melyek bemutatják a zsidó kultúra fogyatékosághoz való hozzáállását, annak értelmezését, fogyatékosággal élő gyermekek integrációját vagy annak hiányosságait. Célom volt továbbá a fogyatékoság TaNaK szerinti értelmezése, a kultúránkkal megegyező és attól eltérő nézetek kiemelése. Munkám eredményeként kirajzolódik az a perspektíva, amely felismeri az egyes egyének egyediségét az oktatási folyamatban, különösen ösztönzi az egyén speciális képességeinek figyelembevételét. Az oktató-nevelő munka – a zsidó hagyományokat tekintve is – élettörténet-orientált, melynek célja az önmegértés fejlesztése, a korlátozó és felszabadító élmények integrálása. Az élettörténetekre fókuszáló pedagógus attitűd tanulási lehetőségként értelmezi a hibákat, egyrészt elfogadja a korlátokat, másrészt támogat bizonyos adottságokat. Ahogyan a kultúrák, felekezetek és vallások közötti kölcsönös tanulás folyamata nem jelenti a különbségek felszámolását (!), hasonlóan az inkluzív oktatásban való munka is inkább az emberek közötti együttműködésről szól. A gyógypedagógia és valláspedagógia neveléstudományi területei közötti interdiszciplináris párbeszéd még gyerekcipőben jár. Az aktuális valláspedagógiának előtérbe került szempontja a (társadalmilag – testileg – lelkileg – értelmileg) sérült és egészséges gyerekek és fiatalok együttes nevelése (Tóth, 2016).